

[Ulrich.]

Men i en Situation som den nuværende at kræve, at de Formueejere, som fik en betydelig Lettelse i deres Formueafgift i 1927, skal kvittere 30 pCt. af denne Lettelse, er efter min Mening ganske tilladeligt, og jeg vil gerne se den Formueejere, der vil staa op og erklære sig brøstholden over at maatte give dette Tilskud i den givne Situation. Jeg tror kun, disse findes i Venstres Fantasi, og naar Partiet Venstre paa denne Konto mener at erhverve sig fuld Tilslutning blandt Formueejerne i dette Land, tror jeg, Partiet Venstre maa tro om igen. Thi en Kendsgerning er det, at Partiet Venstre oppe i Landstinget har foreslaaet en blivende Forhøjelse af Formueskatten til det samme Beløb som det, vi her er gaaet med til som en midlertidig Foranstaltning. Det er det kedelige for Partiet Venstre, at hver Gang det røjler sig op til i denne høje Rigsdag at lave Modstand mod et eller andet, falder det altid over sine egne Ben og egne Gerninger; de har bedrevet saa mange onde Gerninger i Tidens Løb, at de ikke kan undgaa at løbe Panden mod disse, naar de skal agere overfor andre Partier. Den Forargelse, der lyste ud af Venstres Ordføreres Taler her i Dag, er i mine Øjne saa falsk, som en Forargelse overhovedet kan være. Jeg ved godt, hvad der ligger bag. Bag denne mægtige Aktion fra Venstres Side ligger, at de er saa forargede over, at de ikke er kommet med i Vognen. De vilde gerne løbe bagefter og hænge i Bagsmækken, men de kunde ikke komme efter det, de har ikke været behændige nok til det. Havde de været lidt mere behændige, var det maaske gaaet.

Det var vedrørende den direkte Beskatning, man nu ønsker at lægge paa. Om den indirekte Beskatning vil jeg sige, at jeg ligesom mit Parti er absolut Tilhænger af indirekte Beskatning fremfor direkte, for det er en Kendsgerning, som Tid efter anden antagelig vil gaa op for de fleste Medlemmer af dette Ting, at den indirekte Beskatning har den store Fordel frem for den direkte, at Folk mærker ikke, de kommer af med Pengene. Men jeg synes, at naar man skulde forøge den indirekte Beskatning, som man vil gøre det her, kunde man maaske nok have været noget mere behændig, end man har været. Jeg siger ikke noget om Øllet, for den Øre, som her bliver lagt paa en Bajer, skulde vi have haft i Afslag paa Prisen, dersom ikke denne Lov kom. Nu bliver det altsaa ved det bestaaende, Øllet bliver ikke dyrere, saa de 4 Mill. Kr. tilvejebringes

paa en behagelig og smertefri Maade. Jeg tror, at Silkestrømperne udmærket godt kan taale den Million, der bliver lagt paa dem; den skal jeg ikke græde over. Derimod er jeg ikke saa glad over den Benzinafgift, der er lagt paa. For det første er jeg misfornøjet med, at man bryder det Princip, man her i Rigsdagen har holdt fast ved i en længere Aarrække, at Benzinafgiften, Motorafgifterne i det hele taget, kun skal anvendes til Forbedring og Vedligeholdelse af vore Veje. Her angriber man Benzinen, lægger 2 Ø. paa den og anvender de indkommende Penge til Krisehjælp. Dette er at forflygtige det Standpunkt, Rigsdagen har indtaget gennem en Række af Aar. Jeg vilde meget hellere have haft, at man i Stedet for Benzinen havde taget mere Afgift af Kaffen. Det vilde nemlig være gaaet med Kaffeskatten aldeles som med Benzinafgiften, at den Afgift kommer i Virkeligheden ikke den danske Borger til at bære; den bæres af Producenten. Det er det, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke kan eller rettere sagt ikke vil forstaa. Men Kendsgerningerne har vist, at den Benzinafgift paa 7 Ø. pr. Liter, vi har faaet, i Virkeligheden har virket saaledes, at det er Producenterne, der har betalt denne Afgift. Danskeren giver ikke mere for sin Benzin end alle andre Mennesker, der ikke har nogen Afgift paa Benzin.

Den Afgift, som bliver lagt paa Frugt, har vakt megen Modstand, har jeg set, fra enkelte Sider. Der var en Mand, der var overordentlig højt oppe; jeg antager, han er Frugtgrosserer, jeg kender ham ikke. Men han mente, at disse 5 Ø. pr. kg Æbler og Pærer vil ødelægge Engroshandelen og Detailhandelen og de handlende i al Almindelighed. Det er den Slags Paastande, som efter min Mening skyder fuldstændig over Maalet. Thi naar man i Dag gaar ned ad Gaden og møder den ene Æblevogn efter den anden, paa hvilken der ligger de dejligste canadiske Æbler, 2 Pund til 50 Ø., føler jeg mig ganske forvisset om, at selv om Prisen skulde gaa op for disse til 55 Ø. for 2 Pund, vil Æblemanden med sin Vogn faa lige saa rivende Afsætning, som han har i dette Øjeblik med de 50 Ø., og derfor kan jeg slet ikke tænke mig, at denne Grosserers harmfnysende Artikel om det Angreb, man herigennem har gjort paa hele Engroshandelen og Detailhandelen indenfor Frugthandelen her i København og over hele Landet, overhovedet har det allerringeste paa sig, det er den Slags Ting, som kan siges af saadanne Mennesker, uden at vedkom-